

Til 3. afdeling (kapitel XI): Kontrollerede laboratorier og engrosvirksomheder (§§ 67—69).

Vedrørende dette kapitel henvises til de almindelige bemærkninger i apotekerkommissionens betænkning afsnit 7 om kontrollerede laboratorier og engrosvirksomheder.

Til § 68.

Vedrørende denne bestemmelse bemærkes, at man har ment at burde stille forslag i hovedsagen i overensstemmelse med kommissionsflertallets indstilling. Den af mindretallet foreslåede ordning, hvorefter der navnlig skulle stilles ret strenge krav med hensyn til de pågældende engrosvirksomheders laboratorieudstyr, ville nemlig medføre, at kun ganske få virksomheder ville kunne godkendes, hvad der ville have en begrænsende indflydelse på konkurrencen, hvortil kommer, at det må anses for upåkrævet, at lægemidlernes prøveholdighed undersøges på virksomheden selv, når blot det sker her i landet.

Den i forhold til kommissionsforslaget foretagne tilføjelse vedrørende ældre danske og udenlandske farmakopeer m. v. er foreslået af sundhedsstyrelsen.

Til 4. afdeling: Medicinske specialiteter.

Til kapitel XII. Almindelige regler om medicinske specialiteter (§§ 70—82).

Bestemmelserne i nærværende kapitel svarer til bestemmelserne i §§ 71—83 i det af apotekerkommissionens flertal fremsatte forslag.

Med hensyn til den nærmere motivering henvises til de almindelige bemærkninger i apotekerkommissionens betænkning afsnit 8: Medicinske specialiteter.

Industrirådet har i en over betænkningen afgivet erklæring udtalt, at en gennemførelse af kommissionsflertallets forslag må befrygtes at ville medføre en meget alvorlig svækkelse af den danske medicinalindustri evne til at konkurrere med den udenlandske medicinalindustri såvel på det danske marked som på de udenlandske markeder. Industrirådet har herved nærmere henvist til, at den danske medicinalindustri under den hidtil bestående ordning har kunnet gennemgå en meget betydningsfuld udvikling; det er herved oplyst, at den danske medicinalindustri i 1931 af en samlet produktion på 8 mill. kr. havde en eksport på 2 mill. kr., medens de tilsvarende tal for 1951 var henholdsvis 105 mill. kr. og 68 mill. kr. Kommissionsflertallets forslag vil med dets begrænsede adgang til at forhandle medicinske specialiteter under særnavn overhovedet og det forholdsvis korte åremål,

hvor i en specialitet kan forblive i specialitetsregistret og dermed lovligt forhandles som en medicinsk specialitet her i landet, betyde en alvorlig forringelse af medicinalindustriens indtjeningsmuligheder på det danske marked; konsekvensen heraf vil blive, at de beløb, som medicinalindustrien nu anvender på lægemiddelforskningen, vil blive betydeligt mindre og dermed betyde en yderligere svækkelse af den danske medicinalindustri konkurrenceevne på udenlandske markeder. Dette vil ikke alene være beklageligt ud fra rent eksportmæssige hensyn, men vil også betyde en forringelse med hensyn til de fordele, som væksten af den danske medicinalindustri har betydet for den danske befolknings forsyning med lægemidler både ud fra prismæssige og forsyningsmæssige synspunkter.

Indenrigs- og boligministeriet må heroverfor hævde, at udgangspunktet ved overvejelserne angående de heromhandlede spørgsmål må være, at forhandlingen af en medicinsk specialitet under særnavn medfører en monopoldannelse, som kan give enkeltvirksomheder mindre rimelige fordele og navnlig skabe mulighed for overpriser, hvilket på forhånd på et for befolkningen så betydningsfuldt område som lægemiddelforsyningen må anses for meget betænkeligt.

Indenrigs- og boligministeriet kan imidlertid tiltræde industrirådets synspunkter vedrørende den danske medicinalindustri samfundsmæssige værdi og er derfor enig i, at der må gives industrien en vis beskyttelse. Ministeriet må imidlertid være af den opfattelse, at kommissionsflertallets forslag vil yde industrien den beskyttelse, der er nødvendig for at bevare og videreudvikle de af industrirådet nævnte fordele; man skal herved fremhæve, at den beskyttelse, en virksomhed kan opnå ved at få en medicinsk specialitet optaget i specialitetsregistret under særnavn i indtil 20 år, er betydeligt kraftigere end den, der kan opnås under almindelige industrielle forhold, hvor særnavnet ganske vist har ubegrænset levetid, men hvor der ikke gælder nogen indskrænkning med hensyn til at kunne forhandle tilsvarende produkter under andre særnavne. Endelig ønsker ministeriet at pege på, at langt over halvdelen af den danske medicinalindustri eksport vedrører lægemidler, der er bragt på markedet under fællesnavne.

Til § 70.

Definitionen i stk. 1 svarer i realiteten til definitionen i apotekerlovens § 32, stk. 2.

Forbudet i stk. 2 tilsigter at udelukke omgåelse af specialitetsbestemmelserne. For klarhedens skyld